

[Justitsministeren.]

skal i hvert fald det ærede medlem ikke! Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at her foreligger jo ikke — det ærede medlem brugte udtrykket — nogen sigtelse mod nogen. Der foreligger noget ganske løst, og det, forsvarsministeren gør, er at afhøre de personer, der kan antages at have kendskab til denne sag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Else-Merete Ross* til undervisningsministeren:

„Giver de fornyede oplysninger om homoseksualitetens udbredelse undervisningsministeren anledning til at opfordre skolerne til at give de 13-14-årige drenge oplysning om de fristelser og farer, de kan blive udsat for fra homoseksuelles side?“

Else-Merete Ross: Når jeg har rejst spørgsmålet om belæring om det homoseksuelle problem, skyldes det, at det sjældent medtages i de skoler, som giver seksualundervisning. Så vidt jeg har forstået, vil spørgsmålet blive medtaget i Københavns kommuneskolevæsenes nye plan for seksualundervisning i 7. klasse. Med hensyn til drengenes belæring om det homoseksuelle problem finder jeg, at det er tvivlsomt, om dette spørgsmål kan vente med at blive behandlet til 7. klasse, hvor mange er 14-15 år gamle. Der er en særlig gruppe af homoseksuelle, der kun er interesseret i de ganske unge drenge i alderen 8-15 år; dog er det de 12-15-årige, der er særlig udsatte. Derfor ville det være hensigtsmæssigt, at drengene fik denne oplysning på et tidligere tidspunkt end i 7. klasse.

Politiinspektør Jersild hævder, at der hver time på døgnet er en dreng, der bliver forført eller misbrugt i København. Det er en farlig misforståelse at tro, at drenge ikke er udsat for fare, hvis de ikke selv har en afvigende kønsdrift. De hidtidige undersøgelser synes at gå ud på, at mange bliver homoseksuelle gennem forførelse og misbrug, og at de tidlige forførelser volder størst skade. Forsorgssekretær Erling Lund har ved afhøring af 1700 drenge mellem 7 og 18 år konstateret, at flere drenge har været ude for forhold til over 100 forskellige

homoseksuelle mænd. Disse forhold kan fremkalde alvorlige mentalitetsændringer hos de unge, føre til varig seksuel afsporing, medføre asocialitet og få de unge ud i pengeafpresning, røveri, vold og endog drab. Det antal drenge, som psykisk, moralsk og kønsligt bliver ødelagt, er så stort og vejer så tungt, at der må gøres noget for at forebygge disse forførelser. Både forsorgsfolk, politi og psykologer har gjort sig til talsmænd for, at saglig oplysning af børnene på et tidligt tidspunkt er det bedste værn, man kan give dem.

I betragtning af spørgsmålets alvor vil jeg gerne spørge den højtærede undervisningsminister, om han kunne tænke sig at lade eksperter på dette område udarbejde en slags standardvejledning for lærere, så de vidste, hvad de skulle sige, og hvordan de skulle sige det, og således, at resultatet ikke bliver en skrækpropaganda, men virkelig saglig oplysning tilpasset efter alderstrinnet. Kunne en sådan standardvejledning samtidig med et cirkulære sendes ud til alle landets skoler, mener jeg vi var nået et langt skridt fremad.

I denne forbindelse vil jeg dog gerne fremhæve, at lige så vigtigt, som det er at oplyse drengene på et ret tidligt tidspunkt om homoseksualitet, lige så vigtigt er det, at denne oplysning ikke bliver den eneste oplysning, eleverne får om seksuelle spørgsmål. Selv om seksualundervisning ifølge loven ikke er obligatorisk, har læseplansudvalget for folkeskolen dog den opfattelse, at spørgsmålet er så vigtigt, at skolen må beskæftige sig med det. Læseplansudvalget anser det for vigtigt — jeg beder om tilfaldelse til et citat fra betænkningen, side 208 —:

„at denne undervisning sker gradvis, så eleverne på de enkelte trin erfarer om de spørgsmål, der her optager dem.“

Her gås altså ind for, at lærerne skulle tage spørgsmålene op, efterhånden som de bliver aktuelle. Man foreslår disse oplysninger senere afrundet i 7. klasse af en læge. Men udvalget er klar over, at denne undervisning indeholder et meget alvorligt risikomoment for lærerne; derfor foreslås der tilvejebragt en autoritativ redegørelse for de retningslinjer, som skolerne bør følge både med hensyn til indhold og terminologi.